

altenpflege.de Edition

Trumpi mokomieji vadovėliai slaugos mokymui - dėmesys pagyvenusių
žmonių priežiūrai

Theo Ahrens

Farmakologijos pagrindai - vaistai ir jų poveikis

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografiniai duomenys

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrensas, gimęs 1979 metais netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir aktyvus slaugos pedagogas. Po savanoriškų metų ligoninėje jis baigė sveikatos ir slaugos specialisto mokymus ir įgijo vertingos darbo patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas troškimo perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir nuo 2009 metų pradėjo mokytojauti specializuotoje mokykloje Miunchene. Theo garsėja savo praktiniu ir empatišku mokymu, ruošiantį būsimus slaugos specialistus jų sudėtingam darbui. Privataus gyvenimo metu jis gyvena su žmona ir dviem vaikais Berlyne, kur savanoriškai dirba siekiant geresnių sąlygų slaugos mokyme.

Ši trumpa mokomoji knyga parengta remiantis jo pamokų planais naudojant dirbtinį intelektą. Vertimas atliktas automatiškai.

Leidėjai altenpflege.de

Kaina DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Pastabas ir tobulinimo pasiūlymus siųskite adresu team@altenpflege.de.

1/1-2412181522

Turinys

1 Įvadas į farmakologiją	4
1.1 Farmakologijos apibrėžimas	4
1.2 Farmakologijos reikšmė senyvo amžiaus žmonių priežiūroje	4
1.3 Medikamentinės terapijos tikslai	5
1.4 Senyvo amžiaus žmonių slaugos specialisto profesinė atsakomybė naudojant vaistus	5
2 Farmakologijos pagrindai	7
2.1 Vaistai vs. medikamentai	7
2.2 Veikliosios medžiagos, pagalbinės medžiagos ir vaistų formos	7
2.3 Farmakokinetika ir farmakodinamika	8
2.4 Vaistų veikimo mechanizmai	9
2.5 Placebo ir nocebo efektai	10
3 Farmakokinetika - Vaisto kelias organizme	12
3.1 Įsisavinimas (absorbcija)	12
3.2 Paskirstymas (Distribucija)	13
3.3 Biotransformacija (Metabolizmas)	14
3.4 Šalinimas (eliminacija)	14
3.5 Farmakokinetikos veiksniai	15
4 Farmakodinamika - vaistų poveikis organizmui	17
4.1 Tikslinės struktūros	17
4.2 Veikimo mechanizmai (agonistai, antagonistai, inhibitoriai)	17
4.3 Dozės ir poveikio santykis	18
4.4 Šalutinis poveikis ir nepageidaujamos vaistų reakcijos (NVR)	19
4.5 Sąveika	20
5 Vaistų grupės ir jų poveikis	21
5.1 Analgetikai (nuskausminamieji)	21
5.2 Antihipertenziniai vaistai (kraujospūdį mažinantys vaistai)	22
5.3 Diuretikai (šlapimą varantys vaistai)	23
5.4 Psichotropiniai vaistai	24
5.5 Antikoagulantai (kraujo krešėjimą slopinantys vaistai)	25
5.6 Antibiotikai (Infekcijų kontrolė)	26
5.7 Antidiabetikai (cukraus kiekį kraujyje mažinantys vaistai)	28
5.8 Laxantikai (Vidurius laisvinantys vaistai)	29
5.9 Vitaminai, mineralinės medžiagos ir maisto papildai	30
6 Vaistų terapijos saugumas (AMTS)	32
6.1 Vengimas vaistų klaidų	32
6.2 Gairės ir teisiniai reikalavimai	33
6.3 Vaistų laikymas ir sandėliavimas	34
6.4 Vaistų skyrimo dokumentacija	35
6.5 Priemonės įtarus šalutinį poveikį ir sąveiką	36
7 Praktinis vaistų naudojimas senyvo amžiaus žmonių priežiūroje	37
7.1 Vartojimo būdai	37
7.2 Vaistų paruošimas	37
7.3 Stebėjimas slaugomojo po vaistų davimo	38
7.4 Specifiniai iššūkiai senyvo amžiaus žmonių slaugoje	39
8 Teisiniai pagrindai ir etiniai aspektai	41
8.1 Teisiniai vaistų skyrimo pagrindai	41
8.2 Slaugos personalo atsakomybė tvarkant vaistus	41
8.3 Paciento autonomija ir sutikimas gydymui	42
8.4 Darbas su narkotinėmis medžiagomis (BTM)	43
9 Praktiniai pavyzdžiai ir atvejų studijos	45
9.1 Pavyzdžiai apie vaistų skyrimą senyvų žmonių priežiūroje	45
9.2 Neigiamos reakcijos atpažinimas ir reagavimas	46
9.3 Vaistų skyrimo klaidų analizė ir jų pasekmės	47
10 Priedas ir medžiaga	48
10.1 Svarbiausių terminų žodynas	48
10.2 Dažniausiai naudojamos vaistų grupės senyvų žmonių priežiūroje aptarimas	49

1 Įvadas į farmakologiją

1.1 Farmakologijos apibrėžimas

Farmakologija yra mokslas apie veikliųjų medžiagų ir gyvų organizmų sąveiką. Ji užsiima vaistų tyrimu ir analize, jų šaltiniais, chemine struktūra ir savybėmis, biologiniu poveikiu, mechanizmais ir terapinėmis taikymo galimybėmis. Esminiai klausimai apima tai, kaip vaistai veikia organizme (farmakodinamika), kokį kelią jie nueina (farmakokinetika) ir kokius efektus jie gali sukelti.

Pagrindinis farmakologijos tikslas yra suprasti ir optimizuoti saugias bei veiksmingas vaistų naudojimo galimybes. Ji sudaro pagrindą naujų veikliųjų medžiagų kūrimui ir esamų terapijų tobulinimui. Taip pat atsižvelgiama į galimą šalutinį poveikį ir sąveiką su kitais vaistais, siekiant sumažinti riziką ir maksimaliai padidinti terapinį efektyvumą.

1.2 Farmakologijos reikšmė senyvo amžiaus žmonių priežiūroje

Farmakologija senyvo amžiaus žmonių priežiūroje

Farmakologija senyvo amžiaus žmonių priežiūroje yra itin svarbi, nes vyresnio amžiaus žmonės dažnai serga keliomis lėtinėmis ligomis ir todėl vienu metu vartoja įvairius vaistus, kas vadinama polifarmacijos reiškiniu. Gilus farmakologijos supratimas padeda slaugytojams užtikrinti vaistų terapijos efektyvumą ir saugumą.

Vyresnio amžiaus žmonės pasižymi fiziologiniais pokyčiais, kurie daro įtaką farmakokinetikai ir farmakodinamikai. Tai apima sulėtėjusią medžiagų apykaitą ir sumažėjusią inkstų funkciją, kas padidina nepageidaujamų reakcijų ir sąveikos riziką. Slaugytojai turi gebėti anksti atpažinti šias rizikas ir reaguoti į jas.

Gilus farmakologijos žinių bagažas padeda senyvo amžiaus žmonių slaugytojams skatinti individualiai pritaikytą vaistų terapiją ir prisiimti atsakomybę už vaistų skyrimą. Tinkamas galimų teigiamų ir neigiamų vaistų poveikių įvertinimas yra būtinas siekiant sumažinti šalutinius poveikius ir pagerinti gyvenimo kokybę.

Komunikacija su gydytojais, vaistininkais ir artimaisiais pagerėja dėka gilesnių farmakologinių žinių. Tai leidžia senyvo amžiaus žmonių slaugytojams pateikti pagrįstas rekomendacijas ar nuogąstavimus dėl vaistų vartojimo planų. Be to, tai prisideda prie pacientų informavimo apie jų vartojamus vaistus, kas skatina gydymosi nuoseklumą ir supratimą apie ligą.

Farmakologija senyvo amžiaus žmonių priežiūroje užtikrina, kad vaistai būtų vartojami saugiai, veiksmingai ir atsakingai. Slaugytojai turi nuolat atnaujinti savo žinias, kad atitiktų senėjančios visuomenės poreikius. Tvirtas farmakologinis pagrindas palaiko sąmoningą ir kompetentingą senyvo amžiaus žmonių priežiūrą, susijusią su jų vaistų terapija.

1.3 Medikamentinės terapijos tikslai

Vaistų terapija siekia specifinių tikslų, kad būtų pasiekti geriausi galimi paciento sveikatos rezultatai. Pagrindinis tikslas yra ligų išgydymas, pašalinant ligų sukėlėjus arba panaikinant ligas sukeliančius procesus organizme. Lėtinėms arba nepagydomoms ligoms simptominis palengvinimas tampa prioritetu. Tai apima skausmo mažinimą ir gyvenimo kokybės gerinimą.

Kitas tikslas yra ligų progresavimo sulėtėjimas. Čia vaistų pagalba siekiama stabilizuoti fiziologinius procesus arba sulėtinti degeneracinius pokyčius. Pacientams, sergantiems daugybinėmis ligomis, terapijos tikslas dažnai yra surasti pusiausvyrą tarp skirtingų ligų reikalavimų.

Ligų ir komplikacijų prevencija taip pat yra vaistų terapijos tikslų dalis. Profilaktinių vaistų naudojimu siekiama užkirsti kelią tam tikrų ligų atsiradimui arba esamų ligų progresavimui. Tai galima pasiekti skiepais, kraujospūdį mažinančiomis priemonėmis arba lipidų kiekį mažinančiais vaistais, siekiant sumažinti širdies ir kraujagyslių riziką.

Svarbus aspektas taip pat yra gydymo laikymosi optimizavimas. Pacientai turi kuo pastoviau ir tiksliau vykdyti gydymą, kad būtų užtikrintas terapijos veiksmingumas. Tai dažnai reikalauja terapijos pritaikymo prie paciento gyvenimo sąlygų ir sudėtingų vaistų vartojimo schemų vengimo.

Šalutinių poveikių ir tarpusavio sąveikų minimalizavimas yra kitas tikslas. Kruopštus vaistų parinkimas ir dozavimas turi riboti neigiamą poveikį organizmui. Čia reguliari terapijos peržiūra ir pritaikymas, atsižvelgiant į dabartinę sveikatos būklę ir vaistus, atlieka lemiamą vaidmenį.

Galiausiai verta paminėti siekį padidinti paciento autonomiją ir gyvenimo kokybę. Tai atliekama pritaikant terapiją prie individualių poreikių ir skatinant savarankiškumą valdant vaistus. Skaitmeninių priemonių ir terapinės konsultacijos naudojimas gali padėti skatinti savarankišką požiūrį į gydymą.

1.4 Senyvo amžiaus žmonių slaugos specialisto profesinė atsakomybė naudojant vaistus

Altenpflegeriai prisiima didelę atsakomybę tvarkant vaistus. Ši atsakomybė apima tinkamą laikymą, paruošimą, vaistų skyrimą iki tikslaus dokumentavimo ir pacientų stebėjimo po vaistų vartojimo.

Visų pirma, būtina užtikrinti, kad visi vaistai būtų tinkamai laikomi. Tai reiškia, kad reikia laikytis temperatūros reikalavimų, apsaugoti nuo šviesos ir drėgmės bei tikrinti galiojimo datas. Tinkamas saugojimas apsaugo nuo veiksmingumo praradimo ir saugos pavojų.

Ruošiant ir skiriant vaistus reikia ypatingo dėmesio. Altenpflegeriai turi įsitikinti, kad jie skiria tinkamą vaistą tinkamam asmeniui nustatytu laiku ir tinkama doze. Šis procesas reikalauja susikaupimo ir tikslumo, nes klaidos gali sukelti rimtų sveikatos pasekmių.

Kitas profesinės atsakomybės aspektas yra tikslus vaistų skyrimo dokumentavimas. Kiekvienas žingsnis nuo vaistų skyrimo iki galimų šalutinių poveikių stebėjimo turi būti tiksliai dokumentuojamas. Išsamus dokumentavimas ne tik užtikrina skaidrumą, bet ir padeda pagerinti terapijos kontrolę interprofesionalinės komandos pagalba.

Svarbu ir paciento stebėjimas po vaistų vartojimo. Šalutinius poveikius arba nepageidaujamas reakcijas būtina greitai atpažinti ir pranešti atsakingiems gydytojams. Čia svarbu žinoti galimus šalutinius ir tarpusavio poveikius.

Nuolatinė komunikacija ir bendradarbiavimas su gydytojais, vaistininkais ir kitais sveikatos priežiūros specialistais yra būtinas. Reguliarūs tęstinio mokymosi kursai padeda išlaikyti žinias atnaujintas ir užtikrinti medikamentų vartojimo kokybę.

Altenpflegeriai taip pat turi supratingai ir kompetentingai bendrauti su globos reikalingais pacientais bei jų artimaisiais. Informavimas apie gydymą vaistais, jų tikslus, poveikį ir galimus šalutinius poveikius yra esminis siekiant skatinti vaistų vartojimo laikymąsi ir terapijos supratimą.

Galiausiai, Altenpflegeriams tenka užtikrinti, kad būtų laikomasi etikos ir teisės standartų skiriant vaistus. Tai reiškia paciento autonomijos ir orumo gerbimą bei pagalbą jiems valdant savo medikamentus. Sąmoningas ir atsakingas elgesys vaistų terapijoje reikšmingai prisideda prie globos reikalingų pacientų gyvenimo kokybės ir saugumo.

2 Farmakologijos pagrindai

2.1 Vaistai vs. medikamentai

Farmakologijoje skiriami terminai „vaistai“ ir „medikamentai“, nors kasdienėje kalboje jie dažnai vartojami kaip sinonimai

Vaistai paprastai yra medžiagos arba medžiagų deriniai, skirti ligoms gydyti, palengvinti, užkirsti kelią arba atkurti fiziologines funkcijas farmakologiniu, imunologiniu arba metaboliniu poveikiu. Jie apima platų spektrą nuo cheminių junginių iki biologiškai sukurtų produktų ir sudėtingesnių terapinių vienetų, įskaitant vakcinas, kraujo produktus arba biofarmacinius preparatus.

Medikamentai yra specialiai paruoštos vaistų formos, skirtos žmonėms naudoti. Jie apima ne tik veikliąją medžiagą, bet ir pagalbinės medžiagos, kurios palengvina vartojimą, prailgina galiojimo laiką arba optimizuoja veikliosios medžiagos įsisavinimą organizme. Taip pat tai susiję ir su vartojimo forma – ar tai būtų tabletė, kapsulė, tirpalas arba injekcija.

Svarbu suprasti, kad visi medikamentai yra vaistai, tačiau ne visi vaistai bet kurioje jų kūrimo stadijoje laikomi medikamentais. Kūrimui ir testavimui dažnai kalbama apie potencialius vaistus, o tik gavus leidimą ir pradėjus juos prekiauti, jie tampa medikamentais.

Senų žmonių priežiūroje šis atskyrimo supratimas yra svarbus, nes jis daro įtaką suskirstymui ir valdymui. Vaistai gali būti naudojami kaip medikamentai tik po išsamaus testavimo ir valdymo institucijų leidimų gavimo. Tokie tyrimai užtikrina saugumą ir veiksmingumą administruojamų produktų, kurie yra esminiai slaugos kasdienybėje. Sveikatos priežiūros darbuotojai visada turi žinoti, kad jie dirba su sudėtingomis medžiagomis, kurių tikslingas naudojimas reikalauja didelės atsakomybės.

2.2 Veikliosios medžiagos, pagalbinės medžiagos ir vaistų formos

Veikliosios medžiagos

Veikliosios medžiagos yra svarbiausios vaisto sudedamosios dalys, kurios sukelia pageidaujamą terapinį poveikį. Veikliosios medžiagos tipas lemia, kokios fiziologinės kūno funkcijos bus paveiktos. Veikliosios medžiagos gali būti sintetinės prigimtys, gaunamos iš augalų dalių, gyvūnų ar mikroorganizmų. Jų pirminis tikslas yra paveikti biologinius procesus, siekiant palengvinti simptomus ar gydyti ligas. Veikliųjų medžiagų atpažinimas ir vystymas reikalauja intensyvių tyrimų, siekiant užtikrinti norimą poveikį bei sumažinti galimą šalutinį poveikį.

Pagalbinės medžiagos

Pagalbinės medžiagos yra vaisto sudėtyje tam, kad stabilizuotų veikliąją medžiagą, palaikytų jos veikimo būdą ar palengvintų vartojimą. Jos gali pagerinti produkto skonį, konsistenciją ar išvaizdą ir dažnai prailgina produkto galiojimo laiką. Pagalbinės medžiagos yra neaktyvios farmakologiniu atžvilgiu, bet žymiai veikia veikliosios medžiagos absorbciją, įsisavinimą ir pasiskirstymą organizme. Jos atlieka esminį vaidmenį gaminant įvairias vaisto formas, pavyzdžiui, kontroliuodamos veikliosios medžiagos tirpumą ar išsiskyrimo greitį.

Vaisto formos

Vaisto formos nurodo vaisto gamybos formą, kuria jis yra skiriamas. Jos yra lemiamos tam, kaip veiklioji medžiaga patenka į organizmą. Vaisto formos pasirinkimas priklauso nuo veikliosios medžiagos, norimo veikimo greičio, skyrimo kelio ir paciento specifinių poreikių. Dažnos vaisto formos yra tabletės, kapsulės, tirpalai, tepalai, žvakutės ir injekcijos. Kiekviena forma turi savo specifinius privalumus ir trūkumus. Pavyzdžiui, kapsulės yra palankios virškinimo traktui ir gali pasiūlyti uždelstą išsiskyrimą, tuo tarpu injekcijos yra tinkamos greitam veikimui tiesiogiai į kraują. Renkantis atitinkamą vaisto formą visuomet atsižvelgiama į terapinį vaisto tikslą.

2.3 Farmakokinetika ir farmakodinamika

Farmakokinetika ir farmakodinamika yra dvi pagrindinės farmakologijos sąvokos, kurios reikšmingai įtakoja vaistų naudojimą senyvo amžiaus žmonių priežiūroje.

Farmakokinetika

Farmakokinetika aprašo vaisto kelią per organizmą. Ji apima keturis pagrindinius procesus: absorbciją, pasiskirstymą, metabolizmą ir eliminaciją. Šie procesai lemia, kaip greitai ir kokia koncentracija veiklioji medžiaga veikia tikslinę vietą.

- **Absorbcija:** Vaisto patekimas į kraujotaką. Čia lemiamą vaidmenį atlieka tokie veiksniai kaip vaisto forma ir vartojimo būdas. Pavyzdžiui, geriamieji vaistai turi prasiskverbti pro virškinimo traktą, kad patektų į kraują.
- **Pasiskirstymas:** Vaisto pasiskirstymas organizme. Šis procesas turi įtakos, kaip veiklioji medžiaga pasiekia savo tikslines struktūras. Veiksniai, tokie kaip kraujotaka, prisijungimas prie plazmos baltymų ir ląstelių membranų pralaidumas, čia turi įtakos.
- **Metabolizmas:** Cheminis veikliosios medžiagos pavertimas, dažniausiai kepenyse. Metabolizmas paruošia vaistą šalinimui ir gali padidinti veiksmingumą arba sumažinti šalutinį poveikį.
- **Eliminacija:** Vaisto šalinimas, daugiausia per inkstus ir kepenis. Efektyvi eliminacija apsaugo nuo vaisto kaupimosi, kuris galėtų sukelti toksišką poveikį.

Farmakodinamika

Farmakodinamika nagrinėja vaisto poveikį organizmui. Šis poveikis kyla iš veikliosios medžiagos sąveikos su tikslinėmis struktūromis, tokiomis kaip receptoriai, fermentai ar jonų kanalai.

- **Receptorių prisijungimas:** Vaistai dažnai veikia, aktyvuodami ar blokuodami tam tikrus receptorių. Agonistai aktyvuoja receptorių, o antagonistai slopina jų poveikį.

- **Veikimo mechanizmai:** Vaistai pasiekia savo poveikį per įvairius mechanizmus, pavyzdžiui, paveikdami cheminius pasiuntinius ar slopindami fermentus, kurie yra svarbūs tam tikriems medžiagų apykaitos keliams.

- **Dozės ir poveikio ryšys:** Apibūdina, kaip skirta dozė veikia poveikio stiprumą. Didesnė dozė ne visada lemia stipresnį poveikį, nes receptoriai gali būti saturuoti.

Žinios apie farmakokinetiką ir farmakodinamiką yra esminės, siekiant maksimaliai padidinti vaistų terapijos veiksmingumą ir saugumą. Senyvo amžiaus žmonių priežiūroje tai ypač svarbu, nes su amžiumi susiję fiziologiniai pokyčiai gali paveikti vaistų veiksmingumą ir šalutinio poveikio riziką. Darbuotojai turi suprasti, kaip šie procesai sąveikauja, kad galėtų priimti individualiai pritaikytus terapijos sprendimus.

2.4 Vaistų veikimo mechanizmai

Vaistai veikia biologines sistemas įvairiais veikimo mechanizmais. Šie mechanizmai yra esminiai norint suprasti vaisto specifinius efektus ir kyla iš veikliosios medžiagos savybių bei jos sąveikos su organizmu.

Receptorių sąveika

Dažniausias būdas, kaip vaistai veikia, yra per receptorių jungiantis prie jų. Receptoriai yra specifiniai baltymai ant ląstelių arba jų viduje, perduodantys tam tikrus signalus. Vaistai gali veikti kaip agonistai arba antagonistai:

- **Agonistai** aktyvuoja receptorių ir imituoja natūralaus ligando veikimą, dažnai sustiprindami fiziologinę reakciją.

- **Antagonistai** blokuoja receptorių užimdami natūralaus ligando jungimosi vietą ir taip nutraukia signalų perdavimą.

Fermentų slopinimas ir aktyvavimas

Daugelis vaistų veikia fermentus, kad moduluotų biochemines reakcijas.

- **Inhibitoriai** sumažina fermentų aktyvumą ir gali sumažinti substrato metabolizmą arba slopinti produkto susidarymą.

- **Aktyvatoriai** padidina fermentų aktyvumą ir skatina specifinius medžiagų apykaitos kelius.

Jonų kanalų moduliacija

Kai kurie vaistai veikia jonų kanalus ląstelių membranose, atsakingus už jonų, tokių kaip natris, kalis ar kalcis, praeimą.

- **Moduliacija** šių kanalų gali lemti membranos potencialo pokyčius ir taip reguliuoti ląstelių, ypač širdies ir nervų sistemų, jaudrumą.

Transporterių blokavimas

Transporto baltymai, atsakingi už medžiagų įsisavinimą į ląsteles ar jų išleidimą, taip pat gali būti vaistų taikiny.

- Tokių **inhibitorių** pavyzdžiai yra neurotransmiterių, pvz., serotonino, pernašos į nervų galūnes blokavimas, taip padidinant jų koncentraciją sinapsiniame tarpe.

Imuninis moduliavimas

Kai kurie vaistai tiesiogiai sąveikauja su imunine sistema, kad pakeistų jos funkcijas.

- **Imunomodulatoriai** gali skatinti arba slopinti imuninę sistemą, priklausomai nuo terapinio tikslo, kaip autoimuninėse ligose ar vėžio atvejais.

Signalinių kaskadų poveikis

Poveikis viduląstelinėms signalinėms kaskadoms gali reguliuoti antrinius tarpininko junginius.

- Tokių kaskadų **moduliavimas** gali pakeisti ląstelės atsaką į išorinius dirgiklius ir taip sukelti terapinius efektus, pavyzdžiui, vėžio terapijoje. Šie veikimo mechanizmai yra esminiai norint suprasti, kaip vaistai moduliuoja organizmo funkcijas. Jų žinios leidžia tiksliai pasirinkti ir taikyti vaistus bei padeda geriau numatyti jų poveikį ir galimus šalutinius efektus.

2.5 Placebo ir nocebo efektai

Placebo ir nocebo efektai atsiranda dėl pacientų psichologinio lūkesčių požiūrio ir veikia gydymo sėkmę.

Placebo efektas

Placebo efektas atsiranda, kai pacientai patiria sveikatos būklės pagerėjimą, nors gauna veikliosios medžiagos neturintį preparatą. Šis poveikis pagrįstas teigiamais lūkesčiais ir įsitikinimu, kad gydymas bus naudingas. Palyginimas rodo, kad fiziologiniai pokyčiai, tokie kaip skausmo sumažėjimas ar nuotaikos pagerėjimas, gali atsirasti vien dėl lūkesčių požiūrio. Placebo efektas parodo, kad sąveika tarp proto ir kūno turi esminių pasekmių gerovei, kas ypač svarbu senyvų žmonių priežiūroje.

Nocebo efektas

Priešingai, nocebo efektas yra neigiama reakcija į veikliosios medžiagos neturintį gydymą, sukeltas lūkesčių dėl nepageidaujamų poveikių. Pavyzdžiui, pacientams gali pasireikšti galvos skausmas arba pykinimas, jei jie tiki, kad gydymas gali sukelti šiuos šalutinius poveikius. Šis fenomenas paaiškina, kaip neigiami lūkesčiai gali paveikti medicininius rezultatus, todėl pabrėžiama atsargios informacijos svarba. Svarbu, kaip slaugytojai su pacientais kalba apie galimus šalutinius poveikius, siekiant sumažinti nocebo efektą.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.